Lietas Nr. 11091035914
Lietas arhīva Nr. K30-0400-16/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 29.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Dolniece
ar sekretāri D.Incenbergu, tulku O.Abiševu
piedaloties prokuroram R.Sladzevskim,
aizstāvjiem zvērinātiem advokātiem A.Fokrotai, Ā.Stokam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, un

konstatēja :

/pers. B/ un /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, ja tā saistīta ar vardarbību (laupīšanu), personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, proti,

2014.gada 5.martā, laika periodā no pulksten 14.00 līdz pulksten 16.00, /pers. C/, /pers. B/ un persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, uzzinot no personas, pret kuru kriminālprocess izbeigts, ka viņa mazgadīgajam paziņam /pers. D/ ir jauns mobilais telefons Iphone 5s, iepriekš vienojoties par uzbrukuma veikšanas gaitu, sagatavojot tam nepieciešamos rīkus un sejas maskas, kā arī sadalot lomas, mantkārīgā nolūkā iegūt mazgadīgā /pers. D/ mantu, nolēma aplaupīt mazgadīgo /pers. D/.

Realizējot savu noziedzīgo nodomu un rīkojoties pēc lomu sadalījuma, persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, atveda mazgadīgo /pers. D/ uz savas dzīvesvietas /adrese/, kāpņu telpu, kur saskaņā ar iepriekšējo vienošanos un lomu sadalījumu, viņus gaidīja melnas krāsas sejas maskās tērpti /pers. C/ un /pers. B/.

Rīkojoties saskaņoti personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās un pēc lomu sadalījuma, brīdī, kad persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, kopā ar mazgadīgo /pers. D/ izkāpa no lifta 6.stāvā, /pers. C/, lai iebiedētu mazgadīgo /pers. D/ un pārvarētu iespējamo viņa pretošanos, rokās turot nazi un pavēršot to pret mazgadīgo /pers. D/, tādā veidā piedraudot ar vardarbību un iedzenot viņu stūrī pie atkritumu vada, pieprasīja viņam atdod naudu un mobilo telefonu, savukārt, klātesošais /pers. B/, saskaņā ar vienošanos un lomu sadalījumu, lai mazgadīgam /pers. D/ izskatītos, ka uzbrukums ir patiess, imitējot uzbrukumu un rokās turot gaļas āmuru, piegāja pie personas, pret kuru kriminālprocess izbeigts, un pieprasīja atdot mobilo telefonu. Mazgadīgais /pers. D/, uztverot apkārt notiekošo par īstenību un /pers. C/ darbības kā reālas, baidoties no fiziskas izrēķināšanās, izvilka no kabatas naudu 20 EUR vērtībā un atdeva to /pers. C/, atbildot, ka mobilā telefona viņam nav, pēc kā /pers. C/, turpinot realizēt noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts uz svešas kustamas mantas iegūšanu, sakot, ka viņam netic, atkārtoti pieprasīja mazgadīgam /pers. D/ atdot mobilo telefonu, kurš, baidoties no fiziskas izrēķināšanās, pakļāvās izteiktajām prasībām un atdeva /pers. C/ savu mobilo telefonu Iphone 5s baltā krāsā ar zaļu vāciņu un austiņām 604,72 EUR vērtībā un mobilo sakaru operatora "Bite" sim karti bez vērtības.

Nolaupot vēlamo, /pers. C/ un /pers. B/ ar nolaupīto naudu 20 EUR vērtībā un mobilo telefonu Iphone 5s baltā krāsā ar zaļu vāciņu un austiņām 604,72 EUR vērtībā un mobilo sakaru operatora "Bite" sim karti bez vērtības no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizbēga, pēc kā naudu, ko ieguva ieķīlājot nolaupīto svešu mantu, sadalīja savā starpā starp /pers. C/, /pers. B/ un personu, pret kuru kriminālprocess izbeigts.

Tādejādi /pers.C/, /pers. B/ un persona, pret kuru kriminālprocess izbeigts, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, piedraudot ar vardarbību, nolaupīja /pers. D/ lietošanā esošu un /pers. F/ piederošu kustamo mantu 624,72 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. B/ un /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētie /pers. B/ un /pers. C/ sevi par vainīgu viņiem izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, nožēloja izdarīto un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pieteikto kaitējuma kompensāciju atzina pilnā apmērā.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurora, cietušās un cietušā pārstāves /pers. F/, apsūdzētā /pers. B/ un viņa pārstāves /pers. G/ un aizstāvja Ā.Stoka, apsūdzētā /pers. C/ un viņa aizstāves A.Fokrotas viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētie /pers.B/ un /pers. C/ atzīst pilnībā savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, pilnībā atzīst pieteikto kaitējuma kompensāciju un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajiem tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzēto vaina viņiem celtajās apsūdzībās ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ vainu Krimināllikuma 176.panta otrās daļas paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, par ko viņi saukti pie krimināatbildības, ir pierādīta.

Tiesa atzīst apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ darbības par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē tās pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas.

Atzīstot apsūdzēto /pers. B/ un /pers. C/ vainu par pierādītu, nodarījuma kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētie, /pers. B/ un /pers. C/, ir sodāmi.

Nosakot sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta un tiek ņemts vērā, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, ar to nodarītais kaitējums, vainīgo personība, kā arī apsūdzēto atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu /pers. B/ un /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas pieskaitāms pie smagiem noziegumiem.

Noziedzīgo nodarījumu /pers. B/ izdarīja, būdams nepilngadīgs.

Par apsūdzētā /pers. C/ personību noskaidrots, ka viņš agrāk nav sodīts (lietas 2.sējums 119.lapa), ir deklarētā dzīves vieta /adrese/, neprecējies, apgādājamo personu nav. VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta Ambulatorās nodaļas uzskaitē nav (2.sējums lietas 57.lapa), VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta uzskaitē nav (2.sējums lietas 56.lapa). Rīgas vakara ģimnāzijas 2014.gada 21.marta raksturojumā norādīts, ka /pers. C/ 2012./2013 mācību gadā zuda motivācija mācīties, ar klasesbiedriem kontaktējies reti, pasliktinājušās sekmes, regulāri neapmeklēja skolu un tāpēc 2013./2014. mācību gadā tika atskaitīts no 12.klases skolnieku saraksta (2.sējuma lietas 59.lapa). Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ paskaidroja, ka nemācās un algotu darbu nestrādā, mācības pameta, jo strādāja algotu darbu, kas nebija savienojams ar mācībām. Patreiz meklē darbu, dzīvo kopā ar vecākiem, ienākumu nav. Nožēlo izdarīto, ja būtu iespējams, tad neatkārtotu izdarīto.

/pers. C/ atbildību mīkstinošo apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst viņu vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktu, par /pers. C/ atbildību pastiprinošo apstākli atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījumus izdarīts pret personu, kas nav sasniegusi sešpadsmit gadu vecumu.

Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais /pers. C/ piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, vienkāršojis tiesas procesu un paātrinājis krimināltiesisko attiecību noregulēšanu.

Tiesa, ievērojot Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, tā radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, to, secina, ka apsūdzētajam /pers. C/ piemērojams Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, tā mēru pietuvinot minimālajai robežai.

Tiesa izvērtējusi apsūdzētā personību, to, ka konstatēts atbildību mīkstinošs un pastiprinošs apstāklis, iepriekš nav sodīts, pēc nozieguma izdarīšanas nav izdarījis citus noziedzīgus nodarījumus, faktu, ka apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzina savu vainu, nožēloja izdarīto, atvainojās cietušajai un izteica apņemšanos turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus un ir sapratis un apzinājies izdarīto noziedzīgo nodarījuma būtību, nav uzskatāms par sabiedriski bīstamu, kā arī ņemot vērā soda mērķi - vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst par lietderīgu noteikt apsūdzētajam sodu par noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, jo tiesa ieguvusi pārliecību, ka /pers. C/ sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Tādēļ piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, sods nosakāms nosacīti – brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja noteiktajā pārbaudes laikā notiesātais neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kartību un izpildīs krimināLsodu reglamentējošā likumā noteiktos pienākumu, tā dodot iespēju ar godīgu uzvedību pierādīt savu labošanos. Turklāt, piemērojot nosacītu brīvības atņemšanas sodu, apsūdzētājam tiek dota iespēja segt cietušajiem radīto kaitējumu.

Par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots, ka uz noziedzīga nodarījumu izdarīšanas brīdi agrāk nesodīts (2.sējums lietas 118.lapa), ar Rīgas bāriņtiesas 2015.gada 12.novembra lēmumu Nr.1-6/2487 ievietos ilgstošas sociālās aprūpes un sociālas rehabilitācijas institūcijā, faktiskā dzīvesvieta Bērnu un jauniešu centra struktūrvienībā /adrese/, neprecējies, apgādājamo personu nav. VSIA Bērnu klīniskās universitātes slimnīcas novietnē Gaiļezers Psihiskās veselības aprūpes ambulatorā nodaļā datu par psihisko saslimšanu nav (2.sējuma lietas 11.lapa). Rīgas 92.vidusskolas 2014.gada 18.marta sniegtajā raksturojumā norādīts, ka /pers. B/ mācās skolā no 2012./2013. mācību gada, sekmes ir vājas, nepilda mājas darbus, uzvedības ziņā ir nelabvēlīgs, konfliktē ar apkārtējiem, ātri apvainojas, ģimenē nav saprašanās, bieži konflikti (2.sējuma lietas 13.lapa). 2014.gada 6.maijā starp cietušo /pers. D/, kuru pārstāv viņa likumiskā pārstāve /pers. F/, un /pers. B/, kuru pārstāvēja viņa likumiskā pārstāve /pers. N/, tika noslēgts izlīgums, paredzot, ka /pers. N/ samaksās materiālo kompensāciju 600 EUR vērtībā (2.sējuma lietas 63.lapa). Izlīgumā norādītā materiālā kompensācija samaksāta.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ paskaidroja, ka mācās Rīgas 18.vakarskolā 7.klasē, nestrādā. Apsūdzētā pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka /pers. B/ cenšas ievērot centra noteikumus, mācās, ir veiktas pārrunas un ir redzams, ka viņš ir labojies.

/pers. B/ atbildību mīkstinošiem apstākļiem, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu atzīstams, tas, ka apsūdzētais labprātīgi atlīdzinājis cietušajam ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu un saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā vaļsirdīgā atzīšanās un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktu, par /pers. B/ atbildību pastiprinošo apstākli atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījumus izdarīts pret personu, kas nav sasniegusi sešpadsmit gadu vecumu.

Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais /pers. B/ piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, vienkāršojis tiesas procesu un paātrinājis kriminālTiesisko attiecību noregulēšanu.

Tiesa, ievērojot Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, tā radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, secina, ka apsūdzētajam /pers. B/ piemērojams Krimināllikuma 176.panta otrās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, tā mēru pietuvinot minimālajai robežai.

Tiesa izvērtējusi apsūdzētā /pers. B/ personību, to, ka konstatēti divi atbildību mīkstinošie un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, pirms nozieguma izdarīšanas iepriekš nesodīts, ņemot vērā faktu, ka apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzina savu vainu, nožēloja izdarīto un izteica apņemšanos turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus un atlīdzināt kaitējuma kompensāciju, un ir sapratis un apzinājies izdarītā noziedzīgā nodarījuma būtību, ir atsācis mācības, nav uzskatāms par sabiedriski bīstamu, kā arī ņemot vērā soda mērķi - vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un dotu iespēju apsūdzētajam atlīdzināt nodarīto kaitējumu, tiesa atzīst par lietderīgu noteikt apsūdzētajam sodu, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, jo tiesa ieguvusi pārliecību, ka /pers. B/ sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc atzīst par iespējamu brīvības atņemšanas sodu /pers. B/ noteikt nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus.

Nosakot brīvības atņemšanas sodu nosacīti, tiesa apsūdzētajiem nepiemēro inkriminētā panta sankcijā kā obligāto paredzēto papildsodu – probācijas uzraudzība, jo saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta piekto daļu nosacīti notiesājot var piemērot papildsodu, izņemot probācijas uzraudzību.

Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 42.panta trešo daļu atzīst, ka apsūdzētajiem /pers. C/ un /pers. B/ nepastāv pamats piemērot par Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzēto izdarīto noziegumu papildsodu – mantas konfiskāciju, jo lietā nav konstatēts, ka viņiem piederētu mata, kas būtu konfiscējama.

2014.gada 12.martā /pers. C/ aizturēts un tika atbrīvots 2014.gada 13.martā. Ņemot vērā, ka /pers. C/ sods nosakāms nosacīti ar pārbaudes laiku, reāla soda izciešanas gadījumā soda izciešanas laikā /pers. C/, atbilstoši Krimināllikuma 52.panta piektajai daļai ieskaitīt iepriekšējo apcietinājumu.

2014.gada 13.martā /pers. C/ piemērots drošības līdzeklis -nodošana policijas uzraudzībā. Lai nodrošinātu sprieduma izpildi piemērotais drošības līdzeklis atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Tiesa konstatē, ka pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas /pers. B/ notiesāts ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.oktobra spriedumu par

noziedzīga nodarījuma pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un četru noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 4 mēnešiem, saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta otro daļu brīvības atņemšanas sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu sešiem mēnešiem; ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 8.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar 40 piespiedu darba stundām. Valsts probācijas dienesta paziņojumā norādīts, ka /pers. B/ 2015.gada 23.decembrī ieradās Valsts probācijas dienestā, tika iepazīstināts ar piespiedu darba izpildes nosacījumiem un kārtību, piespiedu darba izpilde nav uzsākta.

/pers. B/ galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, no jauna noteiktajam sodam daļēji pieskaitot sodu, kāds noteikts ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.oktobra spriedumu un pilnībā pieskaitot sodu, kāds noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 8.decembra spriedumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta otro[1]. daļu ir izpildāms patstāvīgi.

2014.gada 12.martā /pers. B/ tika aizturēts, 2014.gada 13.martā atbrīvots no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Īslaicīgās aizturēšanas vietas.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ sods nosakāms nosacīti ar pārbaudes laiku, reāla soda izciešanas gadījumā soda izciešanas laikā /pers. B/, atbilstoši Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem, ieskaitāms /pers. B/ aizturēšanā pavadītais laiks no 2014.gada 12.marta līdz 2014.gada 13.martam šajā lietā, no 2015.gada 22.marta līdz 2015.gada 24.martam, no 2015.gada 27.marta līdz 2015.gada 30.martam pēc Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.oktobra sprieduma.

/pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis uzturēšanos noteiktā vietā – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai cietusī /pers. F/ pieteica kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 109,72 EUR apmērā, un kā nepilngadīgā cietušā /pers. D/ likumiskā pieteica kaitējumu kompensāciju par morālu aizskārumu 7000 EUR.

Apsūdzētie tiesas sēdē atzina cietušo pieteiktās kaitējuma kompensācijas.

Kriminālprocesa likuma 22.pants noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgo nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuāls iespējas morālas un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir nodarījis. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1770. pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturtā daļa noteic, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmērām.

Saskaņā ar Civillikuma 1675.panta noteikumiem, vairākas personas, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, atbild solidāri par zaudējumiem, kas ar to nodarīts. Pie šādiem apstākļiem, solidāra atbildība nosakāma personām, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētie tiesas sēdē atzina cietušās pieteikto kaitējuma kompensācijas par mantisko zaudējumu apmēru, līdz ar to tiesas atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas pirmā punkta un Civillikuma 1779.panta un 1675.panta nosacījumiem kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu pieteiktajā apmērā 109,72 EUR cietušās /pers. F/ labā piedzenama solidāri no apsūdzētajiem.

Civillikuma 1635.pants paredz, ka katrs tiesību aizskāruma, tas ir, katra par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējuma jāsaprot fizikas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarīto cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja šā panta otrā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultāta ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Noziedzīgs nodarījums izdarīts pret nepilngadīgo, līdz ar to cietušajam nav jāpierāda morālais kaitējums un apsūdzētajiem ir jāsamaksā par nodarīto morālo kaitējumu.

Tā kā apsūdzētie atzina pilnībā kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu, cietušā /pers. D/ likumiskās pārstāves /pers. F/ kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu ir pilnībā apmierināms un solidāri piedzenams no apsūdzētajiem.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais /pers. B/ ir nepilngadīgs, lietā nav ziņu, ka apsūdzētā mātei /pers. N/ ar tiesas spriedumu atņemtas aizgādības tiesības, tiesa atzīst, ka kaitējuma kompensācijas piedzenamas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto, tas ir, subsidiāri ar /pers. N/.

Arests apsūdzēto mantai nav uzlikts.

Tiesa, ņemot vērā, ka /pers. B/ nav ienākumu, un aizstāvja piedalīšanās šajā kriminālprocesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas pirmo punktu ir obligāta, uzskata par iespējamu saskaņā ar Kriminālprocesa procesa likuma 85.pantu /pers. B/ atbrīvot no samaksas par aizstāvja veikto darbu pirmstiesas procesā un tiesas sēdē, sedzot izdevumus uz valsts rēķina.

Tiesa, ņemot vērā, ka /pers. C/ nav ienākumu, uzskata par iespējamu saskaņā ar Kriminālprocesa procesa likuma 85.pantu /pers. C/ atbrīvot no samaksas par aizstāvja veikto darbu pirmstiesas procesā un tiesas sēdē, sedzot izdevumus uz valsts rēķina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta noteikumiem, lietiskos pierādījumus – vienu nazi - iznīcināt; CD disku un pirkuma līgumu - turpināt glabāt pie kriminālprocesa materiāliem.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240., 350., 511., 512., 524., 527.panta trešo daļu, 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un pieciem (pieciem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu noteikt nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 1 gadu 6 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, reālas brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā soda izciešanas laikā ieskaitīt iepriekšējo apcietinājumu no 2014.gada 12.marta līdz 2014.gada 13.martam.

Soda izpildi uzdot Valsts probācijas dienesta nodaļai pēc /pers. C/ dzīvesvietas.

Uzlikt par pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienestā - piespriestā soda izciešanai.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atcelt /pers. C/ piemēroto drošības līdzekli – nodošanu policijas uzraudzībā.

Atbrīvot /pers.C/no procesuālo izdevumu piedziņas valsts labā par aizstāvju darbu pirmstiesas procesā un tiesas sēdē.

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un 4 (četriem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, sodam, kas noteikts ar šo tiesas spriedumu pilnībā pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 8.decembra spriedumu, un daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.oktobra spriedumu un galīgo sodu notiek brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un piespiedu darbu 40 stundas, kas izpildāms patstāvīgi, bez mantas konfiskācijas

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, reālas brīvības atņemšanas soda izciešanas gadījumā brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīt iepriekšējo apcietinājumu no 2014.gada 12.marta līdz 2014.gada 13.martam šajā lietā, no 2015.gada 22.marta līdz 2015.gada 24.martam, no 2015.gada 27.marta līdz 2015.gada 30.martam pēc Rēzeknes tiesas 2015.gada 9.oktobra sprieduma.

Soda izpildi uzdot Valsts probācijas dienesta nodaļai pēc /pers. B/ dzīvesvietas.

Uzlikt par pienākumu /pers. B/ 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienestā - piespriestā soda izciešanai.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atcelt /pers. B/ piemēroto drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā vietā.

Atbrīvot /pers.B/no procesuālo izdevumu piedziņas valsts labā par aizstāvju darbu pirmstiesas procesā un tiesas sēdē.

Piedzīt solidāri no /pers. C/ un /pers. B/, no kura piedziņa veicama subsidāri ar vecāku /pers. N/, cietušās /pers. F/ labā kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 109,72 EUR (viens simts deviņi *euro* un 72 centi).

Piedzīt solidāri no /pers. C/ un /pers. B/, no kura piedziņa veicama subsidāri ar vecāku /pers. N/, cietušā /pers. D/ labā kaitējuma kompensāciju par morālo kaitējumu 7000 EUR (septiņi tūkstoši *euro*).

Lietiskos pierādījumu pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā: vienu nazi - iznīcināt; CD disku un pirkuma līgumu -turpināt glabāt pie kriminālprocesa materiāliem.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2016.gada 14.marts.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 5.aprīlī.

Tiesnese S.Dolniece